

Ben Janssens (1976): Mijn Beekvlietjaren en daarna

Zoals vaker gebeurt werd de redactie door een reünist van Beekvliet op het spoor gezet van een andere oud-leerling. De attente tip betrof Ben Janssens (eindexamenjaar 1976) die vanuit zijn woonplaats Londen reageerde op de vraag om een bijdrage voor *Tempora Nostra* te schrijven. In zijn enthousiaste e-mail doken al enkele anekdotes op over zijn schooltijd. Na een uitgebreid, prettig telefoongesprek met Ben, waarin veel herinneringen passeerden, volgde zijn interessante terugblik op Beekvliet en de tijd daarna.

Door Ben Janssens

In 1973 kwam ik op Beekvliet vanuit het Maurickcollege in Vught. Omdat ik daar in de derde klas was blijven zitten, stuurde mijn vader mij naar Beekvliet. Dat was een kleinere school en -zeer belangrijk!- daar bestond buiten de reguliere lessen ook nog een speciale, verplichte klas waar je je huiswerk e.d. kon maken.

Liefde voor talen

In het begin vond ik de afstand Vught – Sint-Michielsgestel nogal groot en bovendien werd ik op Beekvliet beschouwd als 'kakbal' uit Vught... Twee problemen dus. Maar naarmate de tijd vorderde werd ik steeds meer geaccepteerd en langzamerhand begon ik te genieten van mijn tijd op Beekvliet. In 1976 deed ik eindexamen. Mijn eindexamenpakket bestond uit zes talen: Grieks, Latijn, Nederlands, Engels, Frans, Duits én economie; dat kon toen nog. Economie was het enige vak waar ik een onvoldoende voor had, een 5.... Ik haalde een 6 voor Grieks, een 7 voor Latijn en een 8 voor de vier moderne talen. In mijn latere professionele leven

Ben Janssens met Chinese voorwerpen

is het enthousiasme en de liefde die ik op Beekvliet heb opgedaan voor moderne talen zeker van pas gekomen. Ik heb behalve in het Nederlands, regelmatig in het Engels, Frans en Duits gesproken, gecorrespondeerd en gespecht, en dat doe ik nu nog steeds!

Boven: Heleen van Luijn • Meriel Verhoeven • Renée van der Vloedt • Marc Heymans • Anja van der Linden
Onder: Rose Masselink • Bernadette van Rooij • Albert Thörig • Anja Hueber • Sandra Sloet • Mark Bart
• Annelies Merckx • Ben Janssens

Bijnamen van leraren en leerlingen

Bijnamen waren zeer in trek in die tijd, vooral voor leraren. De leraar Frans werd algemeen 'de Muis' genoemd, de rector en leraar Latijn, Arnold Wintjes, werd door iedereen als 'de Scheet' betiteld en de leraar gymnastiek heette 'Blootje'. Maar ook leerlingen hadden soms een bijnaam. Ik heb sinds een jaar of tien een huis in Domburg en ene Frits Thörig heeft voor mij daar veel timmerwerk gedaan. Hij vroeg mij of ik als oud-Beekvlietleerling zijn broer toevallig kende, Albert Thörig. Dat zei mij niets, maar ik vroeg Frits of zijn broer misschien een bijnaam had. Frits zei: "Jazeker, Tukkie". Toen ging er bij mij een licht op!

In de kunst

In 1980 ben ik, na drie vrij frustrerende jaren rechtenstudie in Utrecht, naar Londen vertrokken om daar een cursus

Kunstgeschiedenis aan het Victoria & Albert Museum te volgen. Ik heb daarvan genoten. Inmiddels woon ik nog steeds in Londen en ben in het vak van kunsthandel doorgedaan, met een specialisatie op gebied van Chinese en Japanse kunst. In 1988 heb ik met mijn toenmalige Londense werkgever, Spink & Son, voor het eerst aan TEFAF (The European Fine Art Fair in Maastricht) meegedaan. Van 2007 tot 2014 was ik voorzitter van TEFAF; een buitengewoon interessante en leerzame tijd. Eén van mijn initiatieven was het in het leven roepen van de 'Showcase', een afdeling voor jonge handelaren en galeristen, die nog steeds zeer populair is en waar inmiddels ongeveer 20 huidige deelnemers aan TEFAF hun beurs-carrière zijn begonnen.

"Wie was die dame?"

In 2012 was het mijn privilege om de

toenmalige koningin Beatrix rond te leiden over TEFAF. Zij was daar voor het 25-jarig jubileum van TEFAF en bleek zeer geïnteresseerd in kunst. Ik herinner mij nog goed twee anekdotes.

De koningin wilde graag Japanse kunst zien en ik begeleidde haar met dit doel voor ogen naar de stand van een collega uit Londen, Gregg Baker. Hier keek ze

"Who was that lady you brought to my stand?"

naar Japanse schermen, en Gregg was – zoals gewoonlijk – zeer charmant en gaf uitgebreid uitleg over deze schermen. Helaas was het snel tijd om door te gaan en koningin Beatrix zei tegen Gregg: "Thank you Mr Baker for the explanation and I wish you every success with the fair". Later kwam Gregg Baker naar mij toe en vroeg: "Who was that lady you brought to my stand?" De tweede anekdote betreft een atlas van Blau die de koningin wilde zien. Toen wij op de stand van de desbetref-

fende handelaar kwamen in de 'Works on Paper'-afdeling van de beurs, was de atlas niet voorhanden; duidelijk al vóór de beurs verkocht. De assistent van de handelaar probeerde enigszins haperend aan hare majesteit uit te leggen dat de atlas helaas niet beschikbaar was, waarop Beatrix zei: "Jammer. Een keuringsprobleem...?" Het gezicht van de assistent sprak boekdelen!

Nog een 'onbekende'

Eén van mijn taken als voorzitter van TEFAF was het ontmoeten van 'celebrities'. In 2013 was het de beurt aan de rapper Kanye West (zoals hij toen heette). Ik had nog nooit van de beste man gehoord en had dus geen idee wie dat was. Maar ik deed mijn best om deze 'celebrity' te verwelkomen op TEFAF en hem op zijn gemak te laten voelen. Blijkbaar was hij geïnteresseerd in kunst en heeft hij op TEFAF het een en ander gekocht, maar meer details weet ik niet.

Drinken uit een kostbaar theekopje

Naarmate China meer openging nam het aantal verzamelaars en geïnteresseerden in Chinese kunst fors toe. We zagen op TEFAF steeds meer Chinezen. Een verzamelaar uit Beijing, die zijn carrière was begonnen als taxichauffeur, betaalde bij Sotheby's in Hongkong maar liefst 20 miljoen dollar voor een kleine 15e-eeuwse porseleinen zogeheten 'chicken cup', afkomstig uit een Zwitserse privéverzameling. Het eerste dat de koper deed was thee drinken uit zijn zojuist verworven 'chicken cup'! Toen de Zwitserse verzamelaar dat vernam, wilde hij meteen zijn 'chicken cup' weer terug hebben, maar het veilinghuis informeerde hem dat de koop legitiem was en de koper al had betaald!

Ben Janssens met Kanye West

Vandaag de dag is de markt voor Chinese spullen wat gekalmeerd. Het is echter wel zo dat de Chinese verzamelaar zonder meer bereid is om flink in de buidel te tasten voor Chinese spullen met een lange Europese herkomstgeschiedenis.

De anekdotes omtrent TEFAF zijn te talrijk om op te noemen, maar het fenomeen verzamelen en mooie dingen kopen is voor mij bijzonder interessant en hieraan beleef ik veel plezier en genoeg. Recent ontmoette ik overigens op TEFAF mijn oud-klasgenoot van Beekvliet Rose Masselink... Haar had ik dus sinds 1976 niet meer gezien!

De eindstreep nadert

Mijn plan is om eind dit jaar met pensioen te gaan en ik ben daar langzamerhand naartoe aan het werken. Ik prijs mij gelukkig dat ik een jonge handelaar uit Amsterdam, Paul Ruitenbeek, heb gevonden om de teugels van mij over te nemen. Ik wil dan veel meer tijd doorbrengen in mijn huis in Domburg. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en ik hoop dat ik spullen kan blijven kopen om deze via Paul te verhandelen.

Ook het samenstellen van catalogi en het beschrijven van objecten heeft altijd mijn interesse gehad en ik hoop dit te blijven doen.

Dit is in een notendop mijn verhaal. Ik ben blij dat ik de kans heb gehad om op Beekvliet te ontdekken waar een van mijn grote interesses ligt, namelijk de moderne talen, en dat ik indertijd in Londen mijn carrière als kunsthandelaar verder kon ontwikkelen. Ik denk met veel

Stand van Ben Janssens op TEFAF

plezier terug aan mijn Beekvliettijd. Die periode heeft mij geleerd om met twee benen op de grond te staan en 'gewoon' te doen. Dat was zeker niet geschied als ik in Vught op het Maurickcollege was gebleven!

Londen, juli 2024